

D67 1978

1978, 1. říjen, Praha. – Dopis adresovaný Mezinárodnímu Červenému kříži v Ženevě, vyzývající mezinárodní veřejnost, aby se zasadila o přerušení výkonu trestu M. Černého, J. Lederera a J. Šimsy ze zdravotních důvodů.

Výzva mezinárodní veřejnosti

Odvolávajíc se na mezinárodní solidaritu' žádá Charta 77 mezinárodní demokratické organizace a pokrokovou veřejnost vůbec – především pak Mezinárodní Červený kříž -, aby se neodkladně zasadily o přerušení výkonu trestu tří československých politických vězňů: Miroslava Černého, Jiřího Lederera a Jana Šimsy.

Jejich zdravotní stav je kritický a vzbuzuje vážné obavy o jejich další osud.

dr. Ladislav Hejránek, Marta Kubišová , dr. Jaroslav Šabata mluvčí Charty 77

Příloha: Stručná charakteristika zdravotního stavu Miroslava Černého, Jiřího Lederera a Jana Šimsy.

Miloslav Černý (48 let) byl vzat do vazby v březnu loňského roku a odsouzen okresním soudem v Liberci ke třem rokům odnětí svobody nepodmíněně v I. nápravně výchovné skupině. Údajně se dopustil trestného činu pobuřování, § 100, odst. 1 písmeno c) trestního zákona tím, že na veřejných místech v Liberci umístil plakáty požadující zveřejnění Charty 77. Do výkonu trestu byl zařazen v NVÚ Plzeň-Bory. V současné době má odpykánu polovinu trestu a jeho celkový stav vzbuzuje vážné obavy, zda se dožije svého propuštění.

Miloslav Černý trpí přes dvacet let poúrazovou epilepsií po těžkém lebečním traumatu. Pro úraz rukou mu byla přiznána 28procentní invalidita. Z počátku výkonu trestu se obnovily epileptické záchvaty, mj. v důsledku nedostatečné medikace. Byl kázeňsky trestán pro své stížnosti na nedostatečné lékařské ošetření, na způsob zacházení (během záchvatu byl dozorci tělesně trestán), konečně za to, že nebyl s to plnit pracovní normu. Vzhledem k tomu, že do června 1978 měl 27 kázeňských trestů, což prakticky představuje nepřetržitý pobyt v korekci, byl rozhodnutím Okresního soudu v Plzni přeřazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Za více než půl roku pobytu v korekci ztratil jednu třetinu tělesné váhy a váží pouhých 50 kg. (Ještě 24.2.1978 měl 76 kg.) Nemá dietu, ačkoli trpí chorobou žlučníku, pro kterou léky dostává. Jeho přiděl potravy je krácen na polovinu. Obnovily se mu hemoroidy, které měl v předchozích letech dvakrát operovány, a silně krvácí z konečníku. Poslední článek malíčku pravé ruky má zlomený a neošetřený dlahou. Zrak se zhoršil o 1 dioptrii, v krvácejících dásních chybějí zuby. Veškeré stížnosti vězněného, rodiny i obhájce jsou bezvýsledné. (Ošetřujícím lékařem Miroslava Černého je MUDr. Kolbek, náčelníkem NVÚ Plzeň-Bory je pplk. Ježek.)

Jiří Lederer, signatář Charty 77, narozený 15.7.1922, byl vzat do vazby dne 13. ledna 1977. V říjnu 1977 odsouzen Městským soudem v Praze za trestný čin podvracení

republiky podle § 98, odst. 1, 2, písmeno a trestního zákona na 3 roky nepodmíněně ve II. nápravně výchovné skupině (zasílal do ciziny literární práce českých autorů, kterým není dovoleno v ČSR publikovat). Začátkem února 1978 byl Jiří Lederer eskortován do NVÚ Ostrava (adresa: 70128 Ostrava, příhr. 28).

Již ve vazbě ve věznici MS č. 1 Praha-Ruzyně trpěl Jiří Lederer silnými žaludečními obtížemi, vyvolanými buď žaludečními vředy, nebo žaludeční neurózou. Přesto nebyl po celou dobu poslán na lékařské vyšetření. Asi od poloviny července 1978 se u něj objevily srdeční potíže, nespavost, silná vyčerpanost a stavy deprese. Jeho zdravotní stav musel být zřejmě vážný, když NVÚ povolila Jiřímu Ledererovi mimořádný expresní dopis manželce, ve kterém ji stručně informoval o svých potížích a žádal lékařskou diagnózu z roku 1973; jeho potíže mu totiž připomínaly tehdejší onemocnění – poruchu štítné žlázy, která se u něho objevila poprvé v době jeho pobytu v NVÚ Plzeň-Bory v roce 1972 a na kterou se léčil pak ještě dva roky po svém propuštění. Lékařská zpráva z té doby zní:

„Pacient Jiří Lederer, narozený 1922, byl v léčení ambulance Interního oddělení Strahov, Praha 6, od května 1973 po dobu dalších dvou let. U pacienta byla zjištěna hypertyreóza při difúzní strumě – akumulace J 131 z 22.5.1973: za 4 hod. 19,2 %, za 24 hod. 60,8 % (zvýšené hodnoty).“

Tuto lékařskou zprávu odeslala manželka Jiřího Lederera Elzbieta Ledererová hlavnímu lékaři NVÚ Ostrava, a poněvadž celý měsíc nedostala žádné konkrétní úřední sdělení o zdravotním stavu svého muže, požádala telegraficky náčelníka NVÚ, aby ji informoval, jak se jejímu muži daří, zda dostává léky a zda by ho mohla osobně navštívit. Poněvadž náčelník odpověděl velmi neurčitě, manželka Jiřího Lederera svou žádost opakovala. Do dnešního dne na ni nedostala odpověď. Z dopisu od svého muže ze dne 22. září se dověděla, že Jiří Lederer je od 4. září 1978 ve vězeňské nemocnici v NVÚ Praha-Pankrác, nám. Hrdinů 1300, Praha 4. Oficiální zprávy nejsou. Znepokojení nad jeho osudem je tím vážnější, že se jedná nyní zřejmě o recidivu nemoci, která je vždy spojena s vězeňským režimem. V posledních deseti letech je Jiří Lederer ve vězení potřetí, a to představuje skoro tři roky, které má za sebou, a zbývá mu ještě 15 měsíců do ukončení tohoto posledního trestu.

Jan Šimsa, narozený 2.10.1929, je ve vazbě ode dne 30.5.1978. Nejprve byl obviněn, že napadl veřejného činitele, potom obžalován podle § 155 písmeno a) trestního zákona, že použil síly, aby působil na výkon pravomoci veřejného činitele. Dne 30.8.1978 byl Městským soudem v Brně odsouzen k odnětí svobody nepodmíněně na dobu 8 měsíců.

Jan Šimsa je vážně nemocen, trpí chronickou chladovou alergií, která vyžaduje speciální léčbu a přesné dodržování životosprávy. Před několika lety byl postižen ztrátou ledviny. Dále občas trpí srdeční slabostí a bolestmi v nohou. Z korespondence s rodinou vysvítá, že poměry ve věznici nedovolují Janu Šimsovi dodržování všech potřebných postupů a

pravidel životosprávy. Výrok Jana Šimsy před vynesením rozsudku, že pobyt ve vězení v případě nepodmíněného odsouzení se prakticky bude rovnat doživotnímu vězení, svědčí o tom, že Jan Šimsa se cítí vážně ohrožen nejen na zdraví, nýbrž na životě. Tvrzení předsedkyně senátu při hlavním líčení, že ve vazbě se mu dostává plné lékařské péče, označil Jan Šimsa za dezinformaci. Stěžoval si dále na to, že první den zadržení byl v chladné a vlhké cele a jeho zdravotní stav se zhoršil akutním atakem chladové alergie. Dále uvedl, že během vazby nedošlo k podrobnému vyšetření jeho zdravotního stavu a nebyly k dispozici nálezy a odborné posudky o jeho chorobách z dřívější doby.

^ čsds, sb. Charta 77. – strojopis, průpis.

1 Několik dní před vydáním tohoto dokumentu přijala Evropská rada rezoluci, v níž projevila solidaritu se zastánci lidských práv v Československu a protestovala proti politickým represím. Podobné prohlášení vydal výbor Socialistické internacionály. ÚSD, sb. FMV-Ch, Ro 9/78 (29. září 1978).

Za propuštění J. Lederera se postavil se vsí autoritou W. Brandt u prezidenta G. Husáka; u něhož také intervenovala Národní rada církví v USA (předseda W. P. Thompson) ve prospěch J. Šimsy.

24. března 1978 zaslalo 14 občanů z Liberce žádost generálnímu prokurátorovi J. Feješovi o prozkoumání řízení případu M. Černého. Viz Informace o dopisu libereckých občanů generálnímu prokurátorovi ve prospěch Miroslava Černého. In: Informace o Chartě 77, roč. 1 (1978), č. 5, s. 17.

Plné znění: In: *Informace o Chartě 77*, roč. 1 (1978), č. 11, s. 5-6 • *Informační materiály č. 31* (prosinec 1978) • *Charta 77. Rok 1978*. Samizdatový sborník, s. 79-80.

Sdělení a ohlasy: Sdělení VONS č. 12 k případu J. Lederera. In: *Informace o Chartě 77*, roč. 1 (1978), č. 8, s. 1 • Sdělení VONS č. 14, *tamtéž*, s. 10 • Sdělení VONS č. 63, *tamtéž*, roč. 2 (1979), č. 1, s. 5 • Sdělení VONS č. 80, *tamtéž*, č. 3 (1979), s. 10. O J. Ledererovi srv. D23 (12.10.1977), D25 (1.11.1977) a D28 (18.1.1978). K věznění J. Šimsy srv. D57 (11.6.1978) a Zprávu Mileny Šimsové z 8. června 1978, in: *Informace o Chartě 77*, roč. 1 (1978), č. 8, s. 18 • Rejchrt, M.: Dopis generálnímu prokurátorovi, in: *Informace o Chartě 77*, roč. 1 (1978), č. 9, s. 9 • Štafetová hladovka, *tamtéž*, s. 10 • O Miroslavu Černém Cerman, Ladislav: K případu Miroslava Černého z Liberce, *tamtéž*, č. 6 (1978), s. 9.